

Nr 341.

Av herr **Spångberg m. fl.**, om avslag å Kungl. Maj:ts förslag om indragning eller förändring av vissa tullstationer.

I sjunde huvudtiteln i årets statsverksproposition rörande tullverkets utgiftsstaten för budgetåret 1928—1929 föreslås, att tullstationerna Dalarö, Sandhamn, Landsort, Härringe, Arkö och Barösund i sin helhet indragas och tullstationen i Furusund bibehålles mot att därvarande personal minskas.

Som skäl för nämnda åtgöranden åberopas generaltullstyrelsens uttalanden som innebära, att, sedan ny tullstadga blivit fastställd, de till indragning ifrågasatta tullstationernas verksamhet skulle upphöra senast med det nya räkenskapsårets inträde. Tullstationernas kvarblivande såsom tullstationer i vanlig mening sägs icke kunna anses påkallat eller ens berättigat.

Myndigheterna hava tänkt sig, att vissa åligganden, bland annat prejning av fartyg och inlämnande av rapport av från utrikes ort inkomna fartyg, förrättande av visitation och åsättande av bevakning m. m. samt utövande av tillsyn inom stationens bevakningsområde, skulle överflyttas på kustbevakningen förutom att åtskilliga av dessa åligganden skulle påvila lotspersonalen.

Det förefaller undertecknade egendomligt, att kungl. generaltullstyrelsen, som väl i första hand bör äga noggrann kännedom om den i stor utsträckning förekommande spritsmugglingen, intager en ställning som kommer att giva spritsmugglarna ökade möjligheter att fortsätta sitt för folknykterheten fördärvbringande hantverk. Genom den tilltänkta åtgärden att indraga tullstationerna kommer man icke heller att åstadkomma någon verklig besparing för staten, utan kommer omläggningen i stället att medföra ökade kostnader, enär kustbevakningen, vilken, ehuru väl den är synnerligen kostsam med sitt dyrbara båtmaterial och sina höga administrationskostnader, redan nu säges vara otillräcklig för sin uppgift. Man har alltså att befara en ökning av utgifterna för kustbevakningen, därest Kungl. Maj:ts proposition skulle vinna riksdagen bifall.

Beträffande tullstadgans föreskrift, att "lotstjänsteman, som i tjänsten befinnes ombord å fartyg, underkastat tullkontroll, åligger, när tulltjänsteman ej är tillstädes, att i den mån så är möjligt utan eftersättande av lots-tjänsten hava tillsyn därå, att tullverkets intressen med avseende av fartyg-

get och vad däri medföres bliva tillgodosedda", förefaller det, som om man velat göra effektiviteten till en andra hands fråga. Samstämmiga uttalanden från lotspersonalen å de platser, som beröras av indragningarna, tyda också på att en förflyttning av tullpersonalen nödvändigt måste åtföljas av ett ökat antal lotstjänstemän, ty det samarbete, som hittills ägt rum mellan de bägge personalgrupperna, måste givetvis upphöra i och med att den ena gruppen förflyttas.

Därjämte måste uppmärksammas de konsekvenser, indragningen av tullstationerna har med sig för personalen själv. Tullvakten, som uppbär en synnerligen låg lön — tullvaktstjänsten är nämligen den lägsta ordinarie manliga befattningen i tullverket — har framlevat större delen av sin tid på dessa platser och under stora ekonomiska uppoffringar och försakelser skaffat sig eget hem, för vilket han i många fall häftar i skuld, står vid en eventuell indragning av tullstationerna inför den brutala verkligheten att åsamkas stor ekonomisk förlust.

Av skäl, vi här återopät, kan en indragning eller förändring av tullstationerna icke medföra några besparingar för staten. Tvärtom kan man med största sannolikhet befara ökade utgifter, ehuru dessa icke bliva synliga i tullverkets stater. Vidare utsättes tullpersonalen genom den tilltänkta åtgärden för en hänsynslös brutalitet.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå regeringens förslag om indragning eller förändring av ovannämnda tullstationer och i övrigt vidtaga de ändringar i förteckningen över antalet ordinarie befattningshavare under budgetåret 1928—1929 samt i anslaget till avlöningar åt tjänsteman å indragnings- och övergångsstat, som därav kunna anses påkallade.

Stockholm den 21 januari 1928.

Viktor Herou.

J. P. Dahlén.

Aug. Spångberg.

Rob. Samuelsson.